

Uchwała Nr IX/66/2019
Rady Powiatu w Szczytnie
z dnia 29 sierpnia 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Powiatowego Urzędu Pracy w Szczytnie

Na podstawie art. 16a pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 511 ze zm.) i art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 1 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2096) oraz art. 46 ust.6 Statutu Powiatu Szczywieńskiego (Dz. Urz. Woj. Warmińsko-Mazurskiego z 2018 r., poz. 4933) – Rada Powiatu w Szczytnie uchwala, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się wyniki pracy z rozpatrzenia skargi przekazanej Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

§ 2.

Uznaje się za częściowo zasadną skargę złożoną na działalność Powiatowego Urzędu Pracy w Szczytnie.

§ 3.

Uchwałę powierza się do wykonania Dyrektorowi Powiatowego Urzędu Pracy w Szczytnie.

§ 4.

Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Jan Lisiewski

Uzasadnienie

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na podstawie art.46 ust. 5 Statutu Powiatu Szczytieńskiego przeprowadziła postępowanie wyjaśniające w sprawie zasadności skargi złożonej na Powiatowy Urząd Pracy w Szczytnie.

Zarzuty skargi dotyczyły wprowadzenia przez Powiatowy Urząd Pracy „Regulaminu określającego zasady udzielania środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej dla bezrobotnych przyznawanych przez Powiatowy Urząd Pracy w Szczytnie obowiązujący od 1 stycznia 2018 r.” bez umocowania prawnego oraz określenia dodatkowych warunków, jakie powinien spełniać bezrobotny ubiegający się o dofinansowanie, wykraczające poza zakres obowiązujących przepisów prawa.

Skarżący dodał, że aktem prawnym regulującym przyznawanie środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej jest *Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* oraz *Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 lipca 2017 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej*.

Skarżący uznał za niezgodne z prawem następujące zapisy:

- 1) §3 ust. 5 w brzmieniu „Wniosek o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej może być uwzględniony po spełnieniu przez bezrobotnego, poza regulacjami obowiązującego prawa następujących warunków: wobec bezrobotnego nie toczy się postępowanie sądowe lub administracyjne oraz nie są ustanowione zajęcia sądowe lub administracyjne”,
- 2) §6 dotyczący określenia miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, tj. „Mając za cel ożywienie przedsiębiorczości oraz tworzenie nowych podmiotów gospodarczych na terenie powiatu szczytieńskiego i wspieranie lokalnego rynku pracy określa się, iż miejsce prowadzenia planowanej działalności gospodarczej, podejmowanej przez bezrobotnego ze środków Funduszu Pracy, musi być zarejestrowane na terenie powiatu szczytieńskiego”,
- 3) §9 dotyczący zabezpieczenia zwrotu dofinansowania i określenia minimalnego wynagrodzenia poręczyciela, tj. „W przypadku wyboru poręczenia, zaproponowani poręczyciele (w liczbie przynajmniej dwóch) muszą posiadać stałe dochody w wysokości nie niższej niż 50% przeciętnego wynagrodzenia w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, natomiast w przypadku weksła z poręczeniem wekslowym (aval) należy zaproponować przynajmniej jednego poręczyciela posiadającego stałe dochody w wysokości nie niższej niż 50% przeciętnego wynagrodzenia”.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski w wyniku przeprowadzonych czynności wyjaśniających, odnoszących się do głównego zarzutu skarżącego, jakim jest stwierdzenie, że obowiązujący regulamin nie posiada umocowania prawnego, stwierdził, że nie ma przeszkód do tworzenia w urzędach pracy regulaminów bądź wytycznych o charakterze wewnętrznym, np. ustalających procedurę rozpatrywania wniosków, jednakże urząd pracy każdorazowo jest zobowiązany do wyjaśnienia beneficjentowi, z jakiego powodu w realiach rozpatrywanego przypadku,

złożony wniosek nie może być pozytywnie rozpatrzony. Wobec powyższego zarzut ten jest bezpodstawny.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji nawiązując do zarzutu odnośnie niezgodnego z przepisami prawa zapisu zawartego w §3 ust. 5 regulaminu stwierdziła skargę za zasadną. Jest to rozszerzenie katalogu przesłanek uprawniających do otrzymania dofinansowania. Zawarcie w regulaminie wykluczeń i dodatkowych wytycznych jest niezgodne z prawem i może wywołać dla bezrobotnego negatywne konsekwencje w postaci odmowy przyznania dofinansowania.

Natomiast zapis w §6 regulaminu dotyczący określenia miejsca prowadzenia działalności gospodarczej jest nieprecyzyjny i niezrozumiały. Odnosi się zarówno do miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, jak i miejsca zarejestrowania działalności gospodarczej. Obecnie obowiązujące zapisy *Ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy* w art. 5 ust. 1 nie określają konieczności wskazania miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Konieczne jest wskazanie adresu do doręczeń, natomiast fakultatywnie wskazuje się adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej. W ocenie Komisji zapis ten należy doprecyzować.

Zarzut odnośnie zapisu zawartego w §9 dotyczący zabezpieczenia zwrotu dofinansowania i określenia minimalnego wynagrodzenia poręczyciela jest bezpodstawny i nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach. Zgodnie z §10 Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 lipca 2017 r. „Formą zabezpieczenia zwrotu refundacji lub dofinansowania może być poręczenie, weksel z poręczeniem wekslowym (aval), gwarancja bankowa, zastaw na prawach lub rzeczach, blokada środków zgromadzonych na rachunku bankowym albo akt notarialny o poddaniu się egzekucji przez dłużnika”. Obowiązujące przepisy nie określają jednoznacznie, która forma zabezpieczenia ma być stosowana przez Powiatowy Urząd Pracy.

Starosta Szczycieński będąc dysponentem środków z Funduszu Pracy przeznaczonych na realizację instrumentów rynku pracy obrał politykę finansową uwzględniającą specyfikę lokalnego rynku pracy, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Istotne znaczenie ma celowość wydatkowanych środków oraz zasada dążenia do uzyskania, jak największego rezultatu przy wykorzystaniu możliwie optymalnych środków.

Reasumując, podkreślić należy, że wprowadzanie wewnętrznych regulaminów jest zasadne. Obowiązujący w urzędzie pracy regulamin ma charakter wewnątrz instrukcyjny i kierowany jest do pracowników urzędu. Normuje prawidłową organizację pracy i ma na celu uregulowanie nieuregulowanych w obowiązujących przepisach kwestii, jak również zapewnia jednolite rozpatrywanie wniosków. Zapisywanie dodatkowych wytycznych, zawężających lub rozszerzających obowiązujące przepisy prawne jest niedopuszczalne. Dyrektor urzędu pracy, działając z upoważnienia starosty, nie jest zobowiązany do pozytywnego rozpatrzenia każdego złożonego wniosku. W przypadku odmowy udzielenia dofinansowania konieczne jest szczegółowe uzasadnienie, oparte na przekonujących argumentach, a nie na powołaniu się na zapisy zawarte w regulaminie.

Wobec powyższego uznaje się skargę za zasadną w części dotyczącej zarzutu odnośnie niezgodnego z przepisami prawa zapisu zawartego w §3 ust. 5 regulaminu i zobowiązuje się Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy do dokonania zmian w sposób nie powodujący rozszerzania katalogu przesłanek uprawniających do przyznania dofinansowania oraz do doprecyzowania zapisu zawartego w §6 w/w regulaminu uwzględniając wszystkie uwagi Komisji.